

Tóth Edward volt dobós diák kiállítása az iskolagalériában.

Ajánlás:

Edward tehetsége korán megmutatkozott, versillusztrációi kikerülhetetlenek voltak az iskolai rajzpályázatokon, kreativitása a megyei és regionális rajzversenyeken elért dobogós helyezésekben is visszaigazolást nyert. Szerepelt grafikáival nemzetközi pályázaton, de ma is, az iskola folyosóin is jelen van kiváló linómetszeteivel. Igazi grafikus alkat, eredeti ötletei mindig izgalmas megoldást jelentettek egy-egy felvetett témára, amit jó szemléletű, igényes és technikailag magas színvonalon kivitelezett grafikában meg is valósított. Érdeklődése széles körű, mutatja ezt az is, hogy mégsem a rajzos világban képezte tovább tehetségét, hanem biomérnöknek tanul. Ugyanakkor a mostani kiállítása jó példája annak, hogy a tehetséget nem lehet – vagy legalábbis nem érdemes – elfojtani, az bűvópatakhhoz hasonlóan felszínre tör. Edward felismerte, hogy erre ugyanúgy szüksége van a mindennapokban, mint egy tehetséges sportolónak a napi edzésekre – még ha munkája, szakmája teljesen más irányú is. Edward rajzol, önmagának rajzol, önmagáért, a rajz élményéért. Nem akarja ezzel a világot megváltani, csak a mindennapjaiba valami kreatív élményt belecsempészni, gondolataiba elmerülni, kilépni a napi sodrásból. Ettől lesznek munkái izgalmasak, részesei lehetünk ennek a csendnek, meditációs játéknak, formai, technikai kísérleteknek.

Örülök, hogy elhozta munkáit és megmutatja, hol tart ebben a folyamatban. Mindenkinek ajánlom a kiállítást, de talán különösen tanulságokkal bír azok számára, akikben a kreativitás, rajztehetség, alkotó fantázia megvan, de talán ahhoz nem elég erős, hogy továbbtanulását is ebbe az irányba terelje. Alkotni így is lehet és érdemes!

Ferenc Tamás